

մեկ տասնամյակի բոլոր ջանթերը:
Մեկ անգամ եւս հետեւելով ժամա-
նակի դահանջներին ՀՔԸՍՒ արա-
գորեն զորակոչեց իր ուժերը եւ իր
կրթական ծրագրերը տեղափոխեց
դեռի հայկական այն ստվար զա-
դուրները, ուր աղաստանել էին
առօքականները:

Տեղաստանությունից անմիջա-
լիս հետո, ԴԲԸՆ զաղութերին
մարդասիրական օգնություն մա-
տակարատելուն զուգընթաց, շարու-
նակեց կրական ծագրերի իր կեն-
սական առամելությունը. Կազմա-
կերպվեց զաղթական երիխաների
կրությունը հաճախ վրանների
տակ կամ բացօյք: Եթե հետքետք
համայնները հիմնավորվեցին,
Միությունը առաջկա դեմ վերսկ-
սեց համացույներ կատարել ու-
սումնական կառույցների ստեղծ-

ման համար: Կարծ ժամանակում Սիցին Արեւելի հայությունը, հաւակաղես Սիրիայում եւ Լիբանանում, մեկ անգամ եւս կարողացավ սեփական ուժերով աղահովել իր զավակների ուրուց կրթությունը: Նման արդյունի հնարավոր եղակ հասնել այդ երկներում հայերի նման փորամասնություն կազմող ժողովուրդներին տված հարաբերական իննավարության ընորհիվ: Քայլական համայնքը չծովվեց տեղի հասարակությանը եւ կարողացավ այս ծրագրերի միջոցով դադիր ու զարգացնել իր ազգային ծառակությը: Այս իրողությունների պաղեցության տակ 1926թ. ին Կարամեծ եւ Գրիգոր Մելգոնյան եղաքարները ՀԲԸՆ-ին Վասահեցին Մելգոննեան կրական հաստատությունը, որը Նիկոսիայում (Կիպրոս) իրեւ որբանոց դիմի ծառայեր:

Հետապնդության խորհրդային շքանում ՀԲԸՍ-ը շարունակեց իր ուսադրության կենտրոնում դահլի Միջին Արևելյան Հայաստանը եւ Արևելյան Եվրոպան գտնվում էին խորհրդային լծի տակ. հետեւաբար Միջին Արևելյան համայնքները դիմում էին իրեւ հայ ազգի հույսն ու աղազան: Դժբախտաբար, 50-ական թվականներից սկսած, տարածությանի բաղադրական ցնցումների եւ անկայուն վիճակի հետեւանով Եգիտուսի, Սիրիայի, Իրաքի, Լիբանանի ու Իրանի հայ բնակչության մեջ ծայր առավ արտազադրի նոր հոսանք: Իրենց ազգային ժառանգությունը արտադրության մեջ ծանրագույնը դահլիքանելու մասնակիությամբ մեկ անգամ եւս հայեց աղաստան փնտեցին այլ վայրերում: Նոր զաղողուները մեկնեցին Մասնավորաբան դեղի Սիացյալ Նահանգներ, Կանադա եւ Ավստրալիա, ուր արդեն գոյություն ունեցին

ՀԲԸՆ ԿՐՊԱԿԱՆ ԱՌԱՋԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆ Այսօր

հայկական գաղութներ: Այս նոր հանգրվանները փորամասնությունների համար ստեղծեցին միանգամայն այլ միջավայր, որը խաջալերում էր, եթե ոչ հարկադրում, ծովումը Արևինութիւն հասարակական-խաղաքական մշակույթին: Դարձագործությունը պահպանվել է առաջին ազգային համայնքներ, որոնց տարբերվում էին տեղի ազգաբնակչությունը:

Այս նոր իրականությանը ղեկանի հանդիման, ՀԲԸՍԸ, մեկ անգամ եւս դատաված միջոցառումներով օժանդակեց Արեւածյան երկրների հայկական զաղություններին: Դաջոր 35 տարիների ընթացքում ՀԲԸՍԸ ընդդարձակեց որակյալ եւ հավատարմագրված ուսումնական հաստատությունների իր ցանցը: Յուսիսային եւ Դարավային Ամերիկաներում, ինչպես նաև Ավստրալիայում հիմնվեցին դրոցներ, որոնց աշխանային նոյաբակը տեղական ամայների վարժարանների մա-

կարդակով ուսում աղահովելն էր,
ու միաժամանակ հայոց լեզուն.
մշակույթը եւ դատմությունը հա-
վերժացնելը:

Սիցին Արեւելում շարունակվող բաղադրական վայրիվերումները, ինչ-դես նաև Արեւմյան մշակույթի հրապույցը ավելի բազալերեցին հայերի արտագաղթը: Այսօր Սիցին Արեւելի հայ բնակչությունը, դադարենքով ազգային ու աշխարհա- բաղադրական իր կարեւոր դերը, ավելի բան 1 միլիոնից նվազել է մոտ 300 000-ի: Ժամանակի ընթաց- ում Կիդրոսի հայկական հա- մայնքն էլ նվազել է, եւ կազմում է 3000-ից դակաս: Ի հավելումն, սուրբության Սփռության փուլումը

տեսված է ծառայելու 500 000-ն
անցնող հայկական համայնքին:
Փաստ է, որ մեծ Լոս Անջելեսը այ-
սօր Արևմուտքի ամենախիժ հայկա-
կան քնակյությունն ունեցող հա-
մայնքն է: ՀԲԸՍ-Ը, ինչպես հայկա-
կան այլ հաստատություններ, այս
զաղութին դիմի շարունակի տրա-
մադրել իր եռանդն ու միջոցները:
և մանաւես. Դեռոյքի «Ալես Եւ
Սարի Սանուկեան Վարժարանը» ա-
զգելի բան կրկնարարացել է իր աշա-
կերտների թիվը. որն այսօր հասնում
է 375-ի, եւ ընորհիվ կրթության
և նազակառում իր հաջողության
և այս ծնողների համար դարձել է նա-
խընտելի կրթական հաստատու-
թյուն:

Հայեղում (Սիրիա) Միության «Լաճարեան» Կիւլտնկեան վար-

դդրոցաթիւ պատասխանական գործադրությանը խանգարող գործոններ, մասնաւորապես եթե դդրոցները այլևս չեն համարատասխանում այս առաջնային գործությանը, որի համար հիմնադրվել են: ՀԲԸՍ-ն համոզված որ 120-ից դակաս աշակերտ ունեցող նախակրթարանը չի կարող հետուեն հասնել ուսումնական եղանակավարժական բարձր որակ չափանիշներին, ինչը ՀԲԸՍ աջակցությունը ստանալու համար կարեւոր նախադաշտական է: Օրինակ լուրջ ննության դեմք է առնվազագույնը Արենի վարժարանը, ուր ըստ բացիկ տարրում, ներառյալ մանկադասեականի բաժինը, ընդգրկված են 64 աշակերտներ, եւ բյուջեն ունի 275 000 ԱՄՆ դոլարի դակասորության մեջ Սիդնեյի մեր վարժա

զաղիք նոր շարժում դեղի Ռուսաստան եւ Արևմտյան Երկրներ:

Անցյալ դարաշրջանում, եթիւ հայկական համայնքները ենթարկվեցին շարունակական տեղաշարժերի. ԴԲԸՍ-ը համադատասխան խայլեց որդեգրեց 21-րդ դարի շեմին հասարակական, լաղաբական եւ տեխնոլոգիական դպյամանները ենթակա են արագ փոփոխության եւ անհրաժեշտ է, որ ԴԲԸՍ-ը զերաբննի իր մարդկային ռեսուրսների եւ նյութական միջոցների ներդրումը ու երաշխավորի դրանց արդյունավետ օգտագործումը:

ժարան» իր ըստ 1600 աշակեց-ներով ծառայում է տեղի կայուն եւ սվար զաղութին: «Գալուս Կիլ-լունկեան հիմնադրամի» նվիրա-վության ընորհիկ Վարժարանը վեր-ջերս ունեցավ նոր եւ արդիական մասնաւենք: ԴԲԸ.Ծ շարունակե-լու է իր միջոցները տրամադրել այն հաստատություններին, որոնք մի շարք զաղութբներում հայեցի ժա-ռանգության գոյատեման համա-կենսական նշանակություն ունեն:

Գիտակցելով իր վարժարանների ունեցած կարեւոր դերը Կանադային և Յարավային Ամերիկայում ՀՐԸՍ-Ծ շարունակելու և մոնիկի հետեւ այդ կրթօջախների զարգացմանը: Սոնեալի, Բութնու Մարտինի և Սոնեսվյոդենի դպրոցները իրենց աշակերտների սպառ բժի են ապրութեալ ալիսի առաջարկած աշխատավայրերում:

Դաստիարակության ազգական պահպանական մեջքը կազմված է ՀՀ Կառավարության կողմէ և պահպանական մեջքը կազմված է ՀՀ Կառավարության կողմէ:

«Մելգոնյան կրթական համատռությունը»

Դույժ գնահատելով Մելգոնյան
եղբայրների ազնվաբար նախա-
ծեռնությունը ԴԲԸ ստանձնեց
«Մելգոնեան կրական հաստառու-
թյան» հոգատարությունը հակազ-
դելու համար Մեծ Եղեռնին: ՄԿԴ-ի
նոյատակը Թեղաստանության որ-
բերին խնամելը եւ նրանց համար
ուսում աղափովելն էր: Վերջին 77
տարիների ընթացքում ՄԿԴ-ն աղբել
է զարգացման մի խանի փուլեր: ՄԿԴ-ի դատամության Վերաբերյալ
կարծ ակնարկը հնարավորություն
կտա հասկանալու վերջինիս ան-
ցալի օրինակելի դերը, եւ այն մա-
տահրավերները, որոնց կրական
հաստառությունը դիմագրավում է
Վերջին տարիների ընթացքում:

ԶԱՐՎԱՑՄԱՆ ՓՈԽԼԵՐԸ
1926-1960-ական թթ.
Հարածուն դեր ու
նպատակ

Այս «հայկականության» դրությունը սկսվեց միոխվել 1960-ական թվականներին, երբ Միջին Արևելքի երկրները, որոնք օսար Եվրոպական լծից ազատություն էին ստացել մոտ 15 տարի առաջ, հետաձույն եղան Վերակազմակորվելու ազգային, հատկապես արարական դիմագծով երկրների: Սա դարձադրեց բոլոր փոփրածանական համայնքներին, ներառյալ նաև հայեցական պատմական համայնքների:

Ին, Կարելու իմտեղրված կենսա-
կերոյ:

